

Bosc de Llinda

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Sant Sebastià dels Gorgs 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS
Emplaçament Camí de Llinda, S/N

Coordenades:

Latitud: 41.38464
Longitud: 1.75473
UTM Est (X): 395881
UTM Nord (Y): 4582205

Classificació

Número de fitxa 08013-177
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Modern Contemporani
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00005

Fitxes associades:

[Cal Bou/Camí de la capella de Llinda](#)

[Bosc de Montergull](#)

[Danses de la Mare de Déu de Llinda](#)

[Masia de Llinda](#)

[Bosc de l'Amat](#)

[Antics goigs d'Avinyonet del Penedès](#)

[Bosc de mas Bertran](#)

[Camí de Llinda](#)

[Capella de Santa Maria de la Llinda/Capella de Santa Margarida](#)

[Bosc Xic](#)

Descripció

Al nord-oest de la masia i capella de Llinda s'estén un espès bosc de pins que sembla haver estat, fins fa poc, molt més extens. Tot i això, aquest interessant reducte de vegetació dominat pels pins forma una extensa massa verda que domina l'horitzó de planes conreades que s'estén pels voltants, i que, com una mena de línia verda, domina la plana d'aquest territori del terme d'Avinyonet.

Història

Sembla tractar-se d'un bosc molt aprofitat, ja que no es veuen exemplars de gran antiguitat. Tradicionalment el bosc permetia al pagès escalfar-se, i també fer carboneres durant l'hivern, època de poca feina al camp. Eren molts els oficis que es proveïen de carbó: ferrers, serrallers, etc., a més del consum propi de les cases per escalfar-s'hi i cuinar els aliments. La fusta de forn era racionalment tallada i comercialitzada en feixos a bòbiles, a olles d'aiguarent o a forns de pa, inclús s'hi feia un carbó de menor qualitat, en petites carboneres que era costum que els pagesos fessin. Un altre aprofitament propi del bosc era el de fer formiguers, que consistien en cremar terrosos de terra amb llenya o brossa, formant un conjunt ric en minerals com a adob per la terra de conreu. Aquest aprofitament humà de les masses forestals que es desenvolupaven per aquest territori anava encara més enllà de la fusta. La caça amb vesc i els llaços eren més generals que les armes de foc. Del bosc se n'aplegaven pinyons, mores, cireretes, etc. Aquest punt on creix aquest bosc, és un dels més antics poblats al terme d'Avinyonet. La capella, sota una altra advocació, apareix esmentada per primera vegada el 979 (JUNQUERAS, ESCAYOL, 2001), (LLORACH SANTÍ, 1992b) en una donació que féu Sunifred d'una torre, unes cases i d'altres propietats que posseïa al terme d'Olèrdola. Una de les afrontacions dels alous cedits correspon al gual de Santa Margarida. Segons es desprèn d'un document de Sant Sebastià dels Gorgs, l'any 1024 s'hi feien obres. No tornem a tenir notícies de l'església fins el 1153. Aquell any, dins la capella de Santa Margarida i sota l'acolliment del prevere Berenguer Arnau, Pere Berenguer i uns altres homes convingueren cercar una concòrdia entre l'abat Ramon de Sant Cugat del Vallès i Ramon Mira, que pledejaven per la titularitat d'uniques terres de Masquefa. Al final de l'edat mitjana, la capella passà per força vicissituds, com ho demostra una visita pastoral feta el 1508. Santa Margarida necessitava en aquell moment una reparació del sostre i de les portes i no disposava ni de campana ni de cap tipus d'ornament. Més tard, per causes desconegudes, es va perdre el record de la santa titular i l'església agafà el nom pel qual ara es coneix Pel que fa a la masia, i com a dada singular, es conserva una teula que indica una data de col·locació d'una de les cobertes de la casa. En aquesta teula es pot llegir lo següent: "Vuy dia 22 de abril de 1729".

Bibliografia

MARGARIT, A. (1988b) "Parlem avui de Llinda" Full Informatiu, Núm. 5, Avinyonet del Penedès.

